

Akademický rok 2020 / 2021

Bakalářská práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta: Veronika Šavarová

Název práce: Bezpečná místa

Slovní hodnocení:

Veronika Šavarová představuje typ studentky, jenž si pravděpodobně přeje většina pedagogů v ateliérech uměleckých vysokých škol. Připravená na konzultace, soustředěná, schopná formulovat svoje témata, zpracovávat teoretická zadání či promýšlet obsahové a výrazové prostředky své tvorby.

Ve druhém semestru prvního ročníku dostala ode mě Veronika zadání malovat interiéry a i když jí šlo zpočátku o zobrazení nekonkrétních míst uvědomila si v průběhu práce hlavní důvod, jenž v ní probudil zájem o toto zadání a jenž se postupně rozvíjel a stával jejím ústředním tématem. Je to téma neuskutečněného a vždy jen dočasného domova, téma bezmoci a ticha, jenž se dají v jejích obrazech „krájet“.

Jedním z rozvíjejících motivů byly malby meziokenních prostor dvojíých oken s pokojovými květinami, jenž zaujímají v její práci klíčový motiv o němž autorka dobře referuje ve svém textu. Pro pojmenování tohoto cyklu maleb autorka zvolila termín „Uvínutí“. Meziprostory mezi světem uvnitř a vně jsou zobrazeny z pohledu uvnitř a na obrazech se objevují i dveře bez klik. Pozdější práce jsou pak pohledem zvenku dovnitř a jsou tak i pohledem na sebe a tedy i určitou sebereflexí. Jsou to obrazy vyvolávající pocit odloučení a bezmocného uvíznutí na místě.

V dalším cyklu obrazů se věnuje motivu balkonů nahlíženými většinou z interiéru ven. Jak si i autorka později uvědomila, balkonová plocha se nepočítá do obytné plochy a koreluje tak s jejím zájem o interiéru a meziprostory. V malbách se objevují nejen její typické pokojové květiny ale i bonsaje jako symbol trpělivosti, náročnosti a soustředění, a také občas popelník s cigaretou zpřítomňující ji samotnou. Později pak lidskou aktivitu naznačuje například odhrnutý cíp koberce. Poprvé se v jejích malbách objevují tmavé tóny barev.

Cyklus „Deníkové zápisy“ je pak syntézou předcházejících témat. V drobných formátech představující motivicky neurčitá místa interiérů buduje prostřednictvím jednoduché kompozice a barevných malířských či kresebných prostředků tajemnou opuštěnou atmosféru plnou prázdnoty a ticha. Občas se v těchto kompozicích objevují i sedící ptáci, jejichž přítomnost podtrhují opuštěnost zobrazovaného místa.

V rozměrově monumentálních malbách bakalářské práce s názvem „Bezpečná místa“ svoji dosavadní, téměř čtyřletou, práci shrnuje a posunuje dále. Přestože se může zdát, že námět jejích obrazů je banální, přesně volenými malířskými prostředky dává zaznít zcela nebanálním a velmi autentickým obsahům. Způsob zobrazování předmětů a prostoru je záměrně vzdálen iluzivnímu pojetí, je daleko více kombinací znalostí o jejich tvaru, materiálu, tíze, podstatě a především vztahu k nim, kombinovanou s jejich vizualitou. Je to patrné v kontrastu s odtažitým pojetím architektury interiérů i vzdálených světech ve výhledech z oken. Obrazy jsou pečlivě komponované a budované s řadou více či méně čitelných významů. Malířsky nejednotně pojednané úseky jsou v pečlivě váženém vztahu směřujícím k autorčině plánovanému vyznění maleb. Za pozornost stojí její práce se světlem, jenž je všudypřítomné, vyzařující z meziprostoru

mezi předměty a architekturou, jakoby vzduch sám byl nositelem světla, občas i části předmětů samy vyzařují jemné světlo. To vše přispívá k až magickému vyznění těchto obrazů, plných touhy po intimitě i osvobození. Tyto nepřekonatelně vzdálené touhy a napětí jsou spolu se zvolenými malířskými prostředky zdrojem spirituálního účinku jejích obrazů.

Veronika Šavarová umí zakotvit svoji práci v inspiračních zdrojích a orientuje se v autorech jí tématicky blízkých. Ve svém přístupu citlivě kombinuje znalostní a intuitivní postupy. Její práci dlouhodobě považuji za jednu z nejzajímavějších a nejpřesvědčivějších, jež jsem měl příležitost sledovat.

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace:

A

Posudek vypracoval(a):

Prof. MgA. Petr Kvíčala

Datum: 6. 6. 2021